देवो ऽसुरो नरो ऽन्यो वा नेश्वरो ऽस्तीह कश्चन ।
आत्मनो ऽन्यस्य वा दिष्टं दैवेनापोहितुं द्वयोः ॥ ६३ ॥
अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात् ।
धर्मज्ञानविरक्त्यृद्धितपोविद्याक्रियादिभिः ॥ ६४ ॥
रथं सूतं ध्वजं वाहान् धनुर्वर्म शरादि यत् ।
संनद्धो रथमास्थाय शरं धनुरुपाददे ॥ ६५ ॥
शरं धनुषि संधाय मुहूर्ते ऽभिजितीश्वरः ।
ददाह तेन दुर्भेद्याः हरो ऽथ त्रिपुरो नृप ॥ ६६ ॥
दिवि दुन्दुभयो नेदुर्विमानशतसंकुलाः ।
देवर्षिपितृसिद्धेशा जयेति कुसुमोत्करैः ।
अवाकिरन् जगुर्हृष्टा ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ६७ ॥
एवं दग्धा पुरस्तिस्रो भगवान् पुरहा नृप ।
ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वधाम प्रत्यपद्यत ॥ ६८ ॥
एवंविधान्यस्य हरेः स्वमायया विडम्बमानस्य नृलोकमात्मनः ।
वीर्याणि गीतान्यृषिभिर्जगद्गुरोर्लोकान् पुनानान्यपरं वदामि किं ॥ ६९ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
सप्तमस्कन्धे युधिष्ठिरनारदसंवादे त्रिपुरविजयो नाम
दशमो ऽध्यायः ॥